

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovene Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemelj nedelj in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	87.00
In Canada	za pol leta	66.00
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	87.00
Za letut leta	za pol leta	81.50
		85.50

GLAS NARODA

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$6.00

Advertisements on Agreement.

Doprni bres podpis in osebnosti se ne pribrojujejo. Denar naj se blagovno pošlji po Money Order. Pri spremembah kraja narodnikov prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališčo namenti, da hitreje najdemo naslovnika.

G L A S N A R O D A
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

DOGOVOR Z RUSIJO.

Genova čaka sedaj na odgovor Rusov.

Njih izjava glede pripombe voditelja francoske delegacije, Barthou-ja, ki zahteva na kategoričen način od sovjetskih delegatov pozitiven ali negativen odgovor na zavezniške pogoje, je uvod k temu odgovoru ter kaže običajno ostrost Rusov.

Lloyd George je zanikal vest, da je odpovedal v svojem pogovoru z Barthou-jem Francozom prijateljstvo.

Poročevalec londonskega Timesa pa ustraja še nadalje pri svoji tozadnevi izjavi.

Spoloh pa pravi Bartrou, da je rekel angleški ministri predsednik, da so dospeli odnosa med obema deželama do obratne točke.

Bojazen, da se bo konferenca izjalovila in da bo dovedlo to do cele vrste separatnih pogodb različnih držav z Rusijo, je spravila na dan nadaljnjo govorico.

Soglasno s slednjo si veliki finančni in industrijski interesi prizadevajo prodreti z dogovorom, ki bi prepovedoval take separatne dogovore z Rusijo.

Tudi veliki gospodarski interesi Združenih držav so baje vdeležni pri tozadnih prizadevanjih, in Standard Oil družbo se direktno omenja v zvezi s tem.

Mogoče je nekaj resničnega na tem poročilu, in omenjeni je mogoče dejanski prišel iz Amerike, ki se ni vdeležil konference.

Ker bi si Anglia v slučaju, da bi prišlo do takih separatnih dogovorov, takoj preskrbelo tako pogodbo, da mogoče domnevati, da bi se angleški interesi zavzemali za tako prepoved separatnih dogovorov z Rusijo. Kot naslednjega možnega povzročitelja take prepovedi bi bilo treba označiti Združene države, ki so bile vsed svoje nesovodeležbe izključene pri določanju pogojev, katere naj se stavi Rusom.

Načrt prepovedi separatnih pogodb je posledica prizadevanj držav, ki nočejo ničesar slišati o sovjetski vladi in ki skušajo preprečiti, da bi ruska vlada dala pekatev drugim deželam ekskluzivne pravice v deželi.

Prosta trgovina.

Marsikdo nim niti časa, niti prilike, da bi mogel izčrpno preči tarifno vprasanje, ki je za vsako deželo, za vsak narod eno najvažnejših zadev v ljudskem življenju. Vsi taki ljudje imajo svoje misli o tarifi. Menijo, da so v smislu proste trgovine vsi uvozni predmeti proti vsakršne celnine ali carine. Nadalje si mora domnevati, da dobri vlada prav nezacinato sveto iz celinskega davka, kjer je ustanovljena prosta trgovina. O zaščitni tarifi pa misijo, da prinaša dotični deželi, oziroma vladi, ogromne svote v obliku carin, naloženih tujemu uvozu za davek. Zastran takšnega naziranja jih ne smemo dolžiti krvide. Kajti njih mnenje se natašja edino na pomen suhe besede, ker niso stvari sami, ki jo označuje beseda, pogledali na dno.

In njihovo pojmovanje je napačno. Če bi misili ravno nasprotno, bi se skoro v vseh podrobnostih in slučajih najbolj približali resnični dejanskemu položaju. Tu ne gre toliko za skupni znake carinskega davka, nego za to, kako naj bo le ta naložen, da ceta potem mesto med prosti in zaščitno trgovino. Vobče naloži dežela s tarifno postavo proste trgovine davke na predmete, ki jih ne priznavajo sama, zaščitna dežela pa na tiste, ki jih proizvajajo sama, dočim so vse druge reči razen razkošnostnih predmetov uvrščene med stvari, ki so proste vsakršnega davka. Obe politiki sta v podrobnostih po različnih deželih različni, ali v bistvenem in temeljnem načelu se opirata ob isto pravilo.

Anglija je bila naprimer celo vrsto let dežela proste ali svobodne trgovine, dočim je bilo znano o Združenih državah, da so dežela skrajno stroge kuperijske zaščite. Toda ponavadi je angleška vlada dobivala iz carinskega davka veliko več denarja kot Združene države. Za fiskalno leto, ki se je končalo z dnem 31. marca leta, je prinesla Angliji carin ob tarifni postavi proste ali svobodne trgovine 670 milijonov dolarjev, ali dvakrat več, kotor bo dobila naša vlada, če postane tarifna predloga, ki jo smo sedaj senatorji v pretresu.

In vendar se je sedaj Anglija izpremenila iz dežete proste trgovine v ono zaščitne kupčije, čeprav je živila že več kakor dva roda neprstano pod rezljom svobodne trgovine. Lani je angleški parlament ustanovil tako strogo tarifno postavo, po kateri pada povprečno 33 odstotkov carinskega davka na uvoz tujega blaga. Kakor vselej je Anglija tudi topot nemudoma storila odločilne korake, dočim se mi ponavadi prepričamo večkrat samo za čisto prazen nič, namesto dabi delati. Anglija je moralna rádi sedanje tarifne postave žrtvovati precejšnjo svoto denarja, ki ga je prinašala prej preprosta trgovina, ali vendar so znašali njeni carinski dohodki za zadnje fiskalno leto, ki se je končalo zadnjega marca letos, 650 milijonov dolarjev. Tarifna predloga, ki je sedaj v našem senatu, je tako

preračunjena, da bi prinašala okoli 325 milijonov dolarjev carinskega davka, ali tri dolarje per capita na podlagi sedanjega prebivalstva v Združenih državah, a že Angliji pa pride na vsakogar več kar 15 dolarjev davka. Potem takem je carinsko obdobje v Angliji petkrat težje, kakor bi bilo v tej deželi ob republiški zaščitni tarifi, dasi prinaša sedanja angleška tarifna postava dvakrat več, kakor bi se dalo dobiti po Fornneyjeyi ali senatorovi predlogi. Če primerjamo angleško tarifno postavo z ameriško tarifno predlogo, ki jo imajo sedaj v senatu, vidimo, da bi naša za več kakor za pol manj obtežila naše ljudstvo koakr pa obtežuje angleška postava angleški narod.

Nazdaj težji jasnim dejstvom se v nekaterih krogih zoperstavlja predloženi tarifni postavi, če, da je predraščena v svojih dočebah. No, pa to je že star pesem. Zdi se da morajo nekateri ljudje ponavljati tisto staro pesem zgorj iz navade. Sicer niso srečni. Pametni ljudje se jim ne bodo dali zapeljati. Praktični razum, ki je mora ena največjih nadarjenosti ameriškega naroda, je pisal še vsoko dobro ameriško tarifno legislacijo v preteklosti, in tako upamo, da bo tudi to.

Dopis

Pittsburgh, Pa.

Nastopal je najkrasnejši mesec maj in prireda se je pokrila s eveljim. Toda žalibog mesec naj ni prinesel veselja našemu vremenu vremenu pevskemu društvu Prešeren, ampak ravno nasprotno, nameč že žalost, in sicer tako žalost, ki jo more doživeti pevsko društvo, če izgubi iz svoje srede svojega dobrega učitelja, ki je bil sila in duša društva. Ravno ta nesreča je zaleda naša pevsko društvo "Prešeren", ker je nemila smrt poobraja njegovega prevozodnika, katerega ne bo društu tako kinalu pozabilo. Res je, da bo marsikateri rek, če ni enega, pride pa drugi — kar je sicer res, vendar bo težko dobiti takega, ki bi bil tako zduš in telesom za napredek našega naroda.

Zastranitev je vredno, da se malo pojasi in da pride v javnost njegovo delovanje in navdušenost za naš slovenski narod.

Rojen je bil v Kanadi; oče mu je bil Francos, mati Nemka, iz česar je razvidno, da ni bil v prav nikakem sorodstvu z našim narodom. Toda bil je strokovnjak v godbi in petju ter ni imel zastonj naslova profesorja, ker je v resniči pokazal, da je umetnik v svojem poklicu. Ko ga je pevsko društvo Prešeren vzel za svojega učitelja, je bil star 62 let. Takoj v prvem mesecu poučevanja, se mu je slovenska pesem priljubila, da on se odločil, da se mora tudi on naučiti slovensčine. Zato je naprosil pevsko društvo, naj mu preskrbi besednjak, kar se je v veseljem storilo ter naročilo dr. Kernov besednjak. Nato se ga je videlo povsod, kako je nosil to knjigo seboj ter se marljivo učil slovenske govorice. Toda kmalu je izprevadel, da mu samo učenje besed ne bo mnogo koristilo, temveč je hotel tudi govoriti slovensko. Zato si je sam preskrbel slovensko slovencie. Nato ni bilo vse, da ne bi prisel na isto s kakim novim slovenskim stavkom, katerega je povedal in vprašal, je li pravilno izgovorjen ali ne. Ob oblikni poučevanja pa je pokazal, kaj se doseže z njenjem in dobro voljo, ko je imel skoraj četrte ure trajajoči slovenski govor, katerega je izjavljal brez vsake napake. Nas slovenske pevce je to tako iznenadilo, da smo imeli vsi rosnocene. Tako je postal popolnoma naš slovenski narod mu je bil odstistično vedno pri sreči. Svojo ljubezen do nas je vedno in pri vseki priliki pokazal, ker je bil posebno navzoč na vseh veseljih in prireditvah Prešeren, dasi je vsledtega moral mnogokrat pustiti svoj zasluzek drugod, toda Slovene je vse žrtvoval.

Sporočeno je tudi že bilo, če se ne motim, da se je ustanovilo dramatično društvo in sicer samostojno. Dosedaj se je bavilo z dramatično pevsko društvo Prešeren, toda ker je prepornapo delo, da bi društvo naučil pokojni profesor. Drugi točki mi niso še znane, teliko pa vem, da bo lahko vsakemu rojaku in rojakinja v tukajšnjem okolici žal, če se koncerta ne bude udeležil.

Sporočeno je tudi že bilo, če se ne motim, da se je ustanovilo dramatično društvo in sicer samostojno. Dosedaj se je bavilo z dramatično pevsko društvo Prešeren, toda ker je prepornapo delo, da bi društvo naučil pokojni profesor. Drugi točki mi niso še znane, teliko pa vem, da bo lahko vsakemu rojaku in rojakinja v tukajšnjem okolici žal, če se koncerta ne bude udeležil.

Delajmo torej skupno za napredek in povzdigno našega naroda ter ne sejajmo med naše vrste prepir, kakor je to storil v zadnjem dopisu dopisnik iz Milavalle, odnosno iz Pittsburgha. Tebi, dopisnik, povem, da si neizobražen in plahi zajec, ki se skriva za grem, od tam prezja in blatiš ljudi iz zasede. Ti si tisti, ki bi rad napravil še večji razord kakor je bil in te je, ker se prebjajo pittsburghski Slovenci in ker je zavladala med njimi boljša sloga kakor je bila. Zato oglasi se zopet ter podpiši svoje ime, in ne bo se napol, če si na pravem potu in če misliš pošteno. Ampak tega ne bo storil, ker veš, da si zgagar, vselej do nas je vedno in pri vseki priliki pokazal, ker je bil posebno navzoč na vseh veseljih in prireditvah Prešeren, dasi je vsledtega moral mnogokrat pustiti svoj zasluzek drugod, toda Slovene je vse žrtvoval.

Naj bo dovolj za danes, drugič pa spet kaj.

Ivan Varoga.

To so junaki!

V zadru se je priprito tole: Dalmatinski kmet je prodal svojo živino v zadru ter dobil zano 50.000 dinarjev. Ko je sprejel denar, se je odpeljal s postnim avtomobilom domov. O prodaji živine pa sta izvedeli dva italijanska nepridržljivi: — Denar ali življenje! — Kmet se je navidezno udal ter delal, kakor bi hotel vzeti denar iz žepa. Namesto denarja, pa je potegnil nož ter bliskovito udaril žnjem enega Italijana, nato pa navelil še na drugega. Italijana je kmetova odločnost tako prestrelila, da sta pustila samokrese ter zbežala.

Ako smo toraj dosegli statiče, pri katerem smatramo naše prihranke kot redno postavo naših izdatkov, s tem da položimo za prihranek določeni znesek na stran tako si gurno in skrbno kakor ga bi dolgovali mesarju namesto zametu sebi — potem je vprašanje rešeno.

DAJTE NAM PRILIKO RAZLOŽITI VAM NAČIN, KI BI BIL NAJBOLJ PRIMEREN VAŠIM POTREBAM.

Glavno zastopstvo
Jadranske Banke

Peter Zgaga

Če je res, da so se Hrvati ločili od Jugoslavije, je zadeba našo dočuvanje velika nesreča.

To je velika nesreča za Jugoslavijo in strašna nesreča za Hrvate.

Dom, ki so ga zgradili Jugoslaviani z neštetimi žrtvami, je začel razpadati.

Kos trehe nam je vzela rapalka pogodba, sedaj se je zrušilo srednje nadstropje. Streha se je ponizala na temelj.

Po naturnih zakonih bi morala biti ena sama država od Triglavja do Črnega morja, Slovenci, Hrvati, Srbi in Bolgari bi jo morali tvertiti. Četvero sorodnih narodov, sorodnih po krv in jeziku, bi se v teku časa spojilo v enega, ki bi bil močan na duhu in telesu ter zavzemal krasno mesto na solnem.

Toda vera v svojo lastno moč in vera v slovanstvo sta bila preslabi, besede se niso vtelesile, nezaupanje in strah pred bratom redita strašne posledice.

Pred svetovno vojno ni nihče sanjal, da bomo takoj kmalo imeli svojo državo. Toda komaj je postala dejstvo, smo jo začeli rušiti. Podobni smo nespretni gospodinji, ki z zadnjim platjo vse sproti podre, kar z rokami napravili.

Ni bilo vse dobro in vse pravljeno, kar smo napravili. Tukaj je bila ena zev tam druga, tukaj knip gnoja, tam mlaka gnulobe.

V novo zgrajenih hiši ne vladajo pravljeno duh. Čistiti je treba in pripravljati za udoben stan. V skrajnosti se lahko kaka stena podere ali se jo pa nanovo zgradi, toda štiri zmanjšane stene morajo ostati, streha nad njimi in temelj pod njimi.

Jugoslavija vladala ni dobra.

Ljudje, ki ne poznajo razločka med državo in vlado, so v svoji zaščitnosti najprej olmetsali državo z blatom, misleč, da bodo podružni s tem vladiti smrtonosen zadare. Vlada pa še vedno obstoji, slaba in korumpirana, dočim se država podira.

Kot kaže, so Jugoslaviani s kramenjem zadovoljni. Če bi niso bili, bi že zdavnaj odletel. Srbi si ponavljajo pri nastavljanju in pri odpravljanju kraljev ne belijo preči svojih glav. To je jasno zgodilo.

Kralj ni dober, proč žnjam, če je ves vladni obrat od ministra predsednika pa do zadnjega dneva zaračuna z nato, naj se sestavi nov obrat.

Ko pride državnik k bolniku, mu ne odreže glave in mu ne izreže sreca. Posluži se lečenja, in če je dosti spretan in če ima bolni dosti življenske sile v sebi, bo ozdravljen.

Operacija, kot jo je napravil Radič, je prenevarna. Od bolnega telesa je odrezal roko, v kateri bo morda nekaj časa ut

Glasovi o rusko-nemški pogodbi.

"Temps" piše, da je Lloyd George tekom enega tedna boljševikom preskrbel kar tri velike aspehe. Pripuščeni so b konferenci na temelju enakopravnosti, kar znači pravzaprav službeno priznanje. Boljševiki niso podpisali nikakve obveznosti ne politične in ne finančne pa so dobili tekmo par dni v svoje roke usodo konference. Lloyd George je motil, da je menil, da se boljševiki umaknijo pred njegovim odporom ali svoje račune je dejal brez misli na možnost protiofenzive. Lloyd George se je nahajal nasproti enemu Litvinovu, katerega je bil svoječas pregnal iz Anglije in je bil odklonil vsako razpravljanje žnjim. Moskovska vlada pa je poslala v Genovo baš tega Litvinova in mu je poverila nalogo, kazati se dosledno in transizentnega Lloyd George je bil navajen, da je videl, kako se uklanjajo pred njim vsi, proti katerim se je pokazal ostrega. Boljševiška protiofenziva ga je presentila in pretresla. Odgovor bi bil lahko s protinapadom in ožigosom boljševiško nezvestobo ter jih spravil v zadrgo, ali ker se vedno boji revolucionerjev, je ubral nasprotno taktiko: namesto, da bi jih napadel, se je sam upognil, namesto da bi bit zahteval pogoje, jih je pa sam ponudil.

"Journal des Débats" izvaja, da velikonočni zvenoti niso najzanjali vstajenja Europe in Ponej Pilat v VIII De Albertis ni mogel premagati Moskovčanov. On umira ob volji, da bi si mogel umeti roke nad vsem, kar se je zgodilo v Rusiji in izbrisati vse ruske dolgove. Pa nina poguma. Zaklinjal je Moskovčane, da bi priznali svoje pogreške napram Evropi in je obgubil vrečo denarja, ako se dajo pregoritati, da se odpovede boljševiki doktrini v materiji vojnega dolgov. Vse to je bilo zaman. Ponej Pilat je večkrat stiskal roke krvnikom Rusije in dobil je obljubo, da se ne bo niti zahtevalo na račun Rusije, saj se je darujejo vsi dolgov. Državniki, zbrani v Genovi, da bi prisostvovali obnovi, ga nahajajo okoli grobišča z vsemi strani zapečetnega. Lloyd George je ponizal Evropo pred sovetom s svojim kramarstvom.

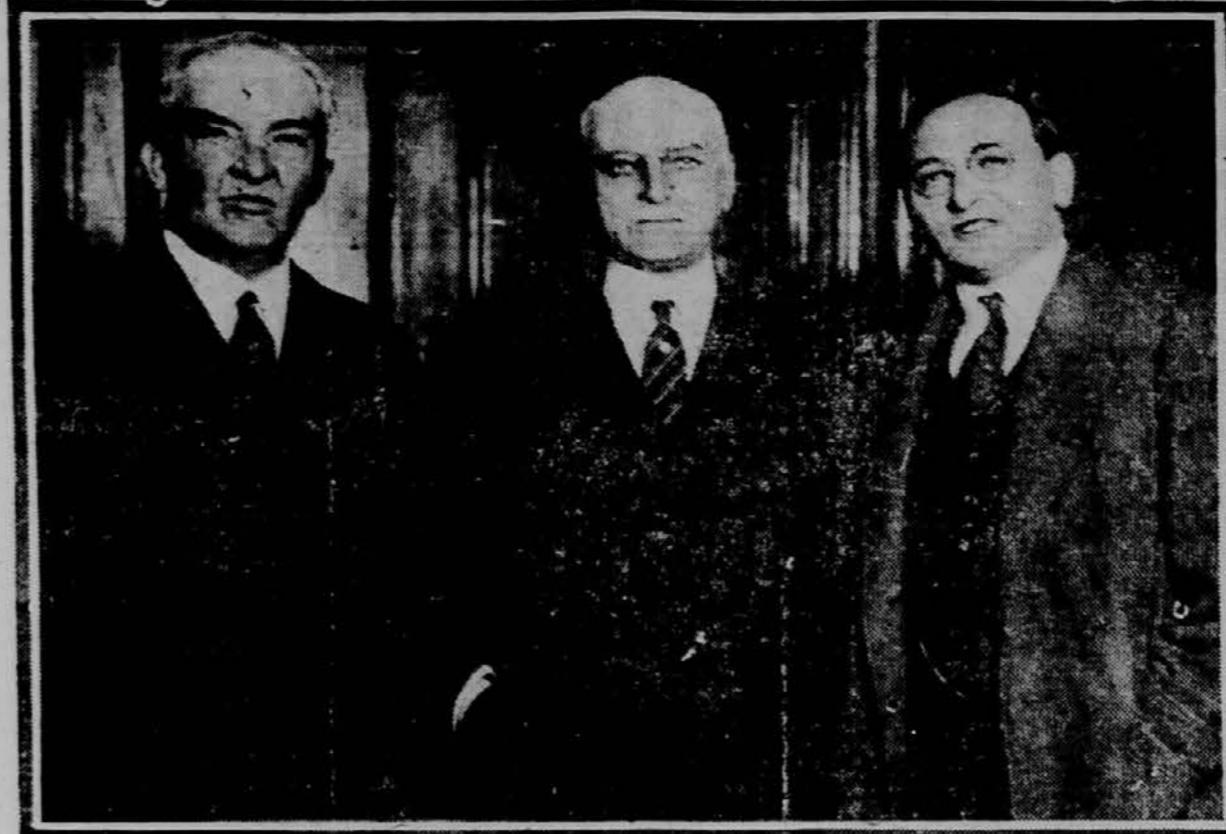
"Matin" izvaja, da je imel prav, ko je presegjal stvari pesniščino. Čisto politično pojmovanje in juridične argumentacije veljajo zelo malo proti divjanju tajnih sil. Dokler se razpravlja, imamo prav mi, toda, kadar začne atmosfera izhlapevati, smo brez moči, ker se nismo mogli povspeti do doktrine, ki ima to čudno lastnost, da je istočasno krščanska, gospodarska, socialistična, angleška, italijanska, nemška in sovjetska. Te tajne sile spravljajo počasi duhove do tega koncepta: obnova sveta, odprava gospodarskih vojnih posledic in pričakovanje odprave teritorialnih posledic. Za ekonomilite se glasi ta operacija kompenzacije in redukcije dolgov, za socialistico združitev proletariata, za boljševike ustavljenje lastnine, za Nemec "Deutschland ueber alles", za Italijane vzpostavitev, za Angleze kupčinje in za krščljane oprostitev razdaljenja. Čudno, da ima vsak svojime za eno in isto stvar in da Francija nima nobenega.

"Times" označa rusko-nemško pogodbo, za kakovost in za preračunjen napad na države entente, ki so prišle na vsevropski shod, je pa tudi žaljenje vseh povabljenih. Izbera kraja in časa za podpis pogodba sta naravnost otročja in impertinentna. Kombinirana akcija Nemcev in boljševikov najima za posledico, da se odpro vsem, ki so hoteli doseči splošen mir. Nujno pa je potreba, da se obdrži trajna zveza med Francijo in Anglijo, ki naj porabita prvo pričinko, ki se jima ponudi, da naneča Nemec in Ruse, da se ne smekazovano tako postopati. Ako tege ne storita, bo konec entente in Litvinov bo mogel upravičen trditi, da so zaveznički svojo vojno z boljševiki izgubili in da morajo radi tega trpeti posledice svojega poraza.

"Westminster Gazete" misli, da se je z nemško-ruskim dogovorom že praktično pričela revizija versaillske pogodbe. Pogodba je poslabšala pozicijo zaveznikov napram Rusiji. Nadaljni pomen pogodbe obstoji v tem, da polaga Rusija vso svojo gospodarsko obnovno popolnomu v roke Nemec.

"Daily News" sodi, da bo dogovor brezpogojno vplival na vprašanje reparacije in "Daily Mail" izvaja, da je angleška diplomacija v malo dneh dvakrat že povzročila splošno ogroženje angleške javnosti. Dolgo že je bilo znano, da je glavni cilj Nemec in Rusov, da dajo brez zaveznikom. Protiti temu pa se ni storilo prav ničesar. Prav imajo one vlade, ki nočejo imeti s konferenco nikaklega opravka, kakor Američani ali pa kakor Francija, ki gleda na njo z resnim nezaupanjem in dvodom.

"Neue Freie Presse" piše: Entitetni odbor je sklenil, da se ugodi zahtevi ministra pravde nemško voljo zlomiti in očiščite S. Radića sodišču.

MILJONAR OBDOLEN BICA NIJE.

Slika nam kaže miljonarja Juliana Mayo (v sredini) in njegova dva zagovornika. Te dni se je moral zagovarjati pred newyorškim sodiščem zaradi bigamije. Državno pravdinstvo trdi, da ima tri žene in da ni od nobene ločen. Miljonar je star dvainštideset let.

Kako je izginil Ivan Varlamov.

Resnična povest. — Poroča H. Troll - Steenstrup.

Pred več leti sem preživel poletje v Uleborgu, majhnem mestcu v severozapadnem delu Finske. Ko sem raziskoval pokrajino okoli mesta, — obširna močvirja, jezer in temne gozdove, sem došpel tudi na breg jezera Saimasta, nedaleč od majhne vasi, ki nosi isto ime. Tam je vzbudila moja pozornost genitalia, postavljen na mestu, kjer se je ob gozdu ležeča dotikal visokega brega.

Na tej gomili je bil ploščnat kamen z naslednjim napisom:

"Postavljen v spomin Ivana Varlova, korporala v finski straži, ki je na tem mestu lastnoreno ubil štirinajst volkov".

Ta spominska plošča je vzbudila mojo radovednost in ko sem dospel v vas, sem takoj pričel pozvedovati glede dogodka, katerega se je ovekovečilo na spominski plošči. Prvi človek, katerega sem nagovoril, mi ni mogel dati nikakih informacij, a neki starejši kmet, ki je stal v bližini, je vzkliknil:

— O, vi mislite Varlamova. — Nekdar ga nisem poznal, kajti dogodek se je zavrnil predno sem jaz prišel semkaj. Slisal pa sem, kako je izginil in vsi so slišali to, čeprav jih je le malo, ki so spominjajo posameznosti. Juhani Jasklajnen pa vam bo povедel povest, kajti on ve boljše kot kdo drugi. On je živel skupaj z Vainimom in ta je bil z Ivanom v noči, ko je slednji izginil. Bil je zadnji človek, ki ga je viden.

Napotil sem se takej k Juhaniju, ki je imel majhen pivotec na zadnjem robu vasi. Odmev mojih korakov ga je privabil ven na majhni vrtič pred njegovo gostilno. Naročil sem pivo ter ga povabil, naj piše z meno.

— Juhani, — sem rekel, — ljude mi pripovedujejo, da poznate vi povest o Ivanu Varlamovu.

Stari mož je snel svojo čepico ter si pogladil svoje redke lase.

— Seveda, — je rekel, — poznate to povest ter je ne bom tudi nikdar pozabil, kajti moj prijatelj Ivan je bil najboljši poštev v polku in njegov kapitan ga je imenoval "človeški kompas".

Ivan je medtem korakal pogumno naprej proti gostemu lesu ter stopil vanj na mestu, kjer so stali drevesa nekoliko bolj razrezani kot držoged. Lahko bi se bil izognil hoji skozi gozd, a napravil bi moral precej velik ovinek.

Imel pa je redki čut direkcie, »je inštinkt, da gre naprej ravno črti. Ivan je bil najboljši poštev v polku in njegov kapitan ga je imenoval "človeški kompas".

Ko je stopil Izra in kazala je tri. Imel je še približno sedem milij do vojašnice, a solnce je vzhajalo šele ob devetih. Vsled težje hitro odšel ter pustil za seboj mrtve in žive volkove.

Naslednjega jutra je zapel telefon in vojašnici. Bil je Vainimo, ki je povpraševal po Ivanu.

— Ni se prišel in kaznavon bo raditega, — se je glasil odgovor. Na drugem koncu žice je bil poljemnik kapitan Sturgov.

— To je eduno, — je odvrnil Vainimo, — Ivan je odšel iz moje ostrije in kaznal je, da je zapustil.

— Mislim, da se je izgubil na poti, — je rekel kapitan.

— To je malo verjetno, kapitan je postal nekaj meča, da vidi, da je

— To je popolnoma trezen, ko me je zapustil in skoro nemogoče je,

— To je igrešil pot, kot sami dobro

ter se sestati z vojaškim oddelkom na jezeru.

Izkazalo se je, da je kaj lahko slediti sledi Ivana, kajti v dottični noči je snežilo in njegovi okovani škornji so pustili na celi poti jasne odtise. Pot je vodila naravnost skozi gozd in možje niso mogli drugega kot čuditi se skoraj neverjetnemu čutu za smer, kajti dejanski je sledila ravnin črti, v kolikor so to drevesa dovoljevala.

Ko so dosegli na zunanj robo gozda, so prišli ljudje do mesta, kjer se je vojak boril z volkovi. Razpršene po ledu je bilo videti ostanke nekako štirinajst zveri in sezpatama so vidieli možje kose sivega kožuha, moleč iz luž zmrzljene krvi. Celi prizor je pripovedoval na jasen način o velikem boju, v katerem so volkovi podlegli. Najbolj natančno raziskovanje pa ni razkrilo niti najmanjšega sledu o možu, ki je poravnal toliko divjih bestij. Možje so se pričeli nemo ozirati drug in drugega spriča junashki činov Ivana, nakar so odhiteli naprej.

Daleč zunaj na zamrznjenem jezeru se je sestal Vainimo v družbi svojih tovarišev z vojaškim oddelkom, ki je prišel z nasprotno strani.

— Ali ste kaj našli? — je vprašal Sturgov.

Vainimo je zmajal z glavo:

— Našli smo ostanke štirinajst volkov, a od omega mesta naprej je bilo nemogoče zasledovati sled Ivana.

Kapitan Sturgov je pričel glajati svojo brado.

— Moj Bog, — je mrmaril, — štirinajst volkov! Prav gotovo ne hači kažnoval, če je prišel prenozno.

Eden vojakov se je eglasil in rekel, da je mogoče padel Ivan v kolo razpolknino.

— Te je nemogoče, — je rekel kapitan, — kajti jezero mora biti zarezljivo skoraj do dna in nikjer ni videti nikakih razpolok.

Dvignil je svoj dalinograd ter pozorno premotil ledeno ravan, ki se je razprostiral naokrog.

Nato se je preiskovalni oddel razniral po celem jezeru. Vsi so privedli iskati sledove izgubljenega moža. Solnečno svetlo si je izkazalo, da je bil tako vist, da je bilo dobro videti na veliko razdaljo tudi najmanjši razmet.

Vainimo je šel nekajko dalje, ko pa ostali možje Sturgov mu je pozorno sledil z očmi ter zaporedil, da se bliža širokemu znametu svoga Naenkrat na se je Vainimo sklonil naprej kot da hoče poleteti počelo stvar. Ko se je zopernežil svojim tovarišem, je postal v količničko sabljo.

— Ta je sablja Ivana, kapitan, kajti ne — je vprašal.

Sturgov se je zrl na oči in telci izviral, da je to predpisana vojaška sablja.

— Kje pa je Ivan sam? — je vprašal.

— Ni mogoče, da bi izginil in nitij govorja ne more biti o tem, da bi vrzel proti svoje edino orožje. Vainimo je natančno prispek Sabljo svojega izgubljenega prijatelja.

— Kapitan, — je rekel, — mislim, da lahko pojasnim celo stvar. Mojega prijatelja so pozravnili naprej kot da hoče poleteti počelo stvar. Ko se je zopernežil svojim tovarišem, je postal v količničko sabljo.

— Gleda domarnih pošiljatev v U. S. dolarji, — za vsa pojasmila glede potovanja, potrebnih listkov se obrežajo na najstarejšo slovensko "vrldko".

Frank Zaksler State Bank, 72 Cortlandt St., New York, N. Y.

— Zakaj pa ne? — je vprašal kapitan.

— Ker je sablja primernita na nožico, kapitan. Brez dvoma je pozabil obrisati kri z ostrine, katerih je končal boj s prvim krdom volkov.

Tudi Nemci častě alkohol.

Ne le pri nas Slovencih, ampak tudi drugod je dosti častilev alkohola. In "trezai" Nemci gotovo niso na zadnjem mestu. Leta 1913. je bilo izdelanih v Nemčiji skoraj 13 milijonov sodov šampanjca, leta 1919. pa se je dvignilo to število na 15 milijonov. Skoro ves omremen šampanjec so Nemci sami popili. Kje pa je potem še pivo, ki služi v Nemčiji kot nadomestilo za vodo?

Stavka krojaških pomočnikov v Mariboru,

ki se je pred kratkim začela, je zdaj končana. Mojstri so privolili v 40-odstotno povišanje prejemnikov pomočnikov.

ADVERTISEMENT.

NA PRODAJ TEI HIŠE

v tako dobrém stanju na prostoru 50x200 ob dveh cestah, ki vodi do postaje in cementarne, kjer se stalno dela. Leta 1914. je bilo izdelanih v Nemčiji skoraj 13 milijonov sodov šampanjca, leta 1919. pa se je dvignilo to število na 15 milijonov. Skoro ves omremen šampanjec so Nemci sami popili. Kje pa je potem še pivo, ki služi v Nemčiji kot nadomestilo za vodo?

Kapitan Sturgov je pričel glajati svojo brado.

— Moj Bog, — je mrmaril, — štirinajst volkov! Prav gotovo ne hači kažnoval, če je prišel prenozno.

Eden vojakov se je eglasil in rekel, da je mogoče padel Ivan v kolo razpolknino.

— Te je nemogoče, — je rekel kapitan, — kajti jezero mora biti zarezljivo skoraj do dna in nikjer ni videti nikakih razpolok.

Dvignil je svoj dalinograd ter pozorno premotil ledeno ravan, ki se je razprostiral naokrog.

Nato se je preiskovalni oddel razniral po celem jezeru. Vsi so privedli iskati sledove izgubljenega moža. Solnečno svetlo si je izkazalo, da je bil takoj vist, da je bilo dobro videti na veliko razdaljo tudi najmanjši razmet.

Vainimo je šel nekajko dalje, ko pa ostali možje Sturgov mu je pozorno sledil z očmi ter zaporedil, da se bliža širokemu znametu svoga Naenkrat na se je Vainimo sklonil naprej kot da hoče poleteti počelo stvar. Ko se je zopernežil svojim tovarišem, je postal v količničko sabljo.

— Kje pa je Ivan sam? — je vprašal.

— Ni mogoče, da bi izginil in nitij govorja ne more biti o tem, da bi vrzel proti svoje edino orožje. Vainimo je natančno prispek Sabljo svojega izgubljenega prijatelja.

— Kapitan, — je rekel, — mislim, da lahko pojasnim celo stvar. Mojega prijatelja so pozravnili naprej kot da hoče poleteti počelo stvar. Ko se je zopernežil svojim tovarišem, je postal v količničko sabljo.

— Gleda domarnih pošiljatev v U. S. dolarji, — za vsa pojasmila glede potovanja, potrebnih listkov se obrežajo na najstarejšo slovensko "vrldko".

Frank Zaksler State Bank, 72 Cortlandt St., New York, N. Y.

